

Balvos aug zelta paaudze

Artūrs Ločmelis

Pagājušajā nedēļā aizvadīts Latvijas Volejbola federācijas organizētais Latvijas jaunatnes “Vasaras spēļu kauss volejbolā”. Tajā ar lieliskiem panākumiem startēja arī mūspuses jaunākā volejbola dāmu paaudze, pārstāvēt sporta biedrību “VK Lazdukalns/Balvu novads”.

Turnīrs, kura galvenais mērķis ir iesaistīt bērnus un jauniešus aktīvās sporta gaitās un veicināt veselīgu dzīvesveidu, jau tradicionāli sadalīts divās lielās grupās – Daugavas labā un kreisā krasta komandās. Sākotnēji jaunie censoņi divos posmos cīnās par uzvarām savās grupās, bet sporta forums noslēdzas ar vērienīgām finālsacensībām Rīgā, kur cīņā par republikas nozīmes kausu pulcējas abu krastu spēcīgākās komandas. Daugavas labā krasta grupā par īstiem volejbola svētkiem nupat parūpējās balvenieša Gata Stepanova trenētās meiteņu komandas VK “Lazdukalns junioras” un VK “Lazdukalns KOKO”. Talantīgās volejbolistes pirmajā posmā Gulbenē startēja jaunākajā vecuma grupā “U-11” un, 23 vienību konkurencē spēkojoties ar vienaudzēm no tādām pilsētām kā Rīgas, Cēsīm, Smiltenes, Limbažiem, Madonas un Daugavpils, izcīnīja 1. un 3.vietu. Jau 4.augustā mūspuses meitenes dosies uz otrā posma mačiem Madonas novada Barkavā, bet augusta nogalē Rīgā tiks dots starta šāviens finālsacensībām. “Treniņus ar jaunajām volejbolistēm regulāri aizvadu jau divus gadus, kuras šajā sporta veidā ir ar visu savu sirdi. Turklāt viņas seko līdzī un gūst pieredzi arī no VK “Lazdukalns/Balvu novads” sieviešu komandas, kuras šogad ne tikai startēs Latvijas

čempionāta Nacionālajā līgā, kas ir visaugstākās raudzes dāmu volejbola turnīrs valstī, bet spēles tiks aizvadītas arī Balvos! Līdz ar to esam izveidojuši labi funkcionējošu sporta piramīdu. Proti, pieaugušo komanda ir piramīdas pašā augšā un mūsu pilsētā atkal atgriezīs lielo grandu volejbolu, bet jaunākā paaudze tam visam ir klātesoša un audzē meistarību – mums aug talantīga un perspektīva jaunā Balvu novada volejbolistu maiņa,” gandarīts par meiteņu ieguldīto darbu un gūtajiem panākumiem ir G.Stepanovs.

Ar vislielāko entuziasmu preti uzvarām dodas arī jaunās sportistes. VK “Lazdukalns junioras” kapteine Adriāna Korlaša un viņas dvīņumāsā Amēlija pastāstīja, ka pirmajā posmā Gulbenē, lai arī tika izcīnītas zelta medaļas, viegla pastaiga nebija. “Bija ļoti jācenšas, un darīsim visu, lai uzvarētu arī otrajā posmā Barkavā. Mums ir arī lielisks treneris, bet volejbola spēle ir mūsu sirdslieta!” atzīst māsas. Savukārt meiteņu tētis Tālis Korlašs, kurš ne tikai finansiāli atbalsta jauno dāmu komandas, bet kopā ar sievu Jūliju ir lielākie līdzjutēji abām meitām un pārējām volejbolistēm, uzsver: “Treneris Gatis iedvesmo un meitenēm iemācījis, ka pirmajā vietā ir disciplīna. Lai arī turpmāk nezūd degsme un ticība saviem spēkiem sasniegt arvien jaunas virsotnes!”

Jāpiebilst, ka lazdukalnieši ar Balvu novada pašvaldības atbalstu turpina gūt panākumus arī citās frontēs. Latvijas Sporta veterānu (senioru) savienības 63.pašvaldību sporta spēles pludmales volejbolā vecuma grupā “40+” 1.vietu ieguvusi VK “Lazdukalns/Balvu novads” komanda, kuras sastāvā spēlēja Gatis Stepanovs, Valdis Saplaks un Ģirts Brakmanis. Savukārt vecuma grupā “50+” uz goda pjedestāla otrā augstākā pakāpiena kāpa Gundars Kočāns, Imants Kairišs, Jānis Stērninieks un Guntis Rakstiņš.

Publiskais paziņojums

Valdības apstiprinātā slimnīcu reforma slēdz Balvu slimnīcas dzemdību nodaļu un ievērojami samazina neatliekamās palīdzības iespējas pierobežā.

Premjers publiski jautā veselības ministram Hosimam Abu Meri, vai pēc plānotajām izmaiņām veselības aprūpes pieejamība samazināsies. Ministrs atbild: **“Nē, nesamazināsies.”** Tādējādi viņš uzņemas pilnu politisko atbildību par šo apgalvojumu. Diemžēl realitāte Balvu, Alūksnes un Gulbenes novados liecina par pretējo.

Valdības apstiprinātā slimnīcu reforma un atņemtais finansējums piespiež slēgt Balvu slimnīcas

dzemdību nodaļu ar šī gada 1.septembri. Tas nozīmē, ka trīs novadu iedzīvotāji zaudēs pieeju vienīgajam diennakts operējošajam ginekologam reģionā. Vienlaikus jaunais finansēšanas modelis vairs neparedz apmaksu dežūrējošam pediatram Uzņemšanas nodaļā darba dienās darba laikā, tāpat kā jau šobrīd netiek apmaksāts dežūrējošais anesteziologs darba dienās darba laikā.

Lai mazinātu finanšu zaudējumus, SIA “Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība” ir spiesta samazināt pediatra slodzi Bērnu nodaļā, apvienojot darbu Uzņemšanas nodaļā un stacionārā. Tas nav kvalitatīvs uzlabojums, tieši pretēji. Bērnu nodaļā vairs nebūs pastāvīga ārstējošā ārsta, un pacientus katru dienu aprūpēs cits pediatrs, kas pasliktinās ārstniecības nepārtrauktību.

Slimnīca ir spiesta pilnībā slēgt dzemdību nodaļu, cerot vismaz saglabāt ginekoloģijas dienas stacionāru un ambulatoros pakalpojumus. Taču arī tas būs iespējams tikai tad, ja speciālisti izvēlēsies palikt reģionā. Zaudējot iespēju strādāt diennakts dežūrās, pastāv ļoti liels risks, ka ginekologi dosies prom.

Šī nav naudas “liešana caurā cepurē”. Tā ir apzināta valsts politika, kas Latvijā veido veselības “melnos reģionus” – teritorijas, kurās iedzīvotājiem kvalitatīva neatliekamā medicīniskā palīdzība vairs nav sasniedzama saprātīgā laikā. Šādas sekas nevar nosaukt par veselības pieejamības saglabāšanu.

*SIA “Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība” valdes locekle
M.JERMAŠEVIČA*

Nedēļas jautājums

Ko jūs liekat savās burciņās?

Guntra Gibala

LAURA SAULĪTE no Rugājiem: – Vasara ir istais laiks, lai kopā ar mammu čakli rosītos un sarūpētu vasaras gardumus ziemai. Šogad dārzos un augļu kokos raža mūs lutina, tāpēc burciņās jau nonācis aveņu, upeņu un ķiršu ievārījums – ziemā tie lieliski garšos kopā ar siltām, gardām pankūkām. Esam sagatavojušas arī upeņu dzērienu un jānogu sulu, bet, lai aukstajos ziemas vakaros varētu atsaukt atmiņā vasaras garšas, burciņās salikts arī ķiršu kompots. Dārzā sāk ienākties gurķi – laiks tos marinēt! Mums vislabāk garšo saldajā marinādē, tāpēc arī šogad burciņas pildīsim ar kraukšķīgiem, saldeniem gurķiņiem. Lai katram izdodas vasaru saglabāt burciņās! Izbaudīsim sezonas bagātību un parūpēsimies par gardiem krājumiem ziemai!

INGRĪDA ŽUGA no Naudaskalna: – Siltajās vasaras dienās mēs visi kopā ar lielu prieku lasām no pašu piemājas dārza sulīgās un saldās ogas. Tūlīt pēc ražas novākšanas virtuvē čakli vāru gan aromātiskus kompotus, gan biezus ievārījumus ziemas mēnešiem. Kad nemanāmi atnāk dzestrais rudens, mūsu galvenās rūpes un uzmanība tiek veltītas lielo, kraukšķīgo ābolu lasīšanai. Mūsu ģimenē jau gadiem ilgi īpaši iecienītas ir zupu sagataves, kas vēlāk ievērojami atvieglo ikdienas gatavošanu. Šie rūpīgi sagatavotie konservējumi krājumi un gardumi regulāri aizceļo uz tālajām Rīgas mājām, kur tos nepacietīgi gaida tuvinieki. Patlaban dārzā un virtuvē darbi rit pilnā sparā, jo ir pienācis laiks parūpēties par milzīgajiem kabačiem un gardajiem gurķiem. Katrs burciņā ieliktais dārzenis un auglis palīdzēs mums visiem saglabāt vasaras garšu un siltumu pat visaukstākajās ziemas dienās.

EDĪTE LVOVA no Naudaskalna: – Zāpes šogad vāru salīdzinoši maz, jo iztieku tikai ar to nelielo ogu daudzumu, kas ienākas pašu mājas krūmos. Ar saldumiem neaizraujos, tāpēc galveno vērību veltu dārzenju pārstrādei – marinēju gan klasiskos gurķus, gan stingrus tomātus. Kārtīgai ziemas sezonai obligāti top arī kabaču ikri, kas mūsu mājās vienmēr pazūd pirmie. Tāpat eksperimentēju ar dažādu dārzenju salātu variācijām, lai pagrabā būtu pēc iespējas lielāka garšu dažādība. Šādas gatavas uzkodas un marinējumi aukstajā laikā ir milzīgs atspazs ikdienas saimniecībā, kad nav laika ilgi stāvēt pie plīts. Galu galā pašas gatavotam ēdienam ir pavisam cita vērtība, un tu precīzi zini, kādas sastāvdaļas ir katrā burkā.

INGRĪDA SUPE no Balviem: – Mani konservēšanas darbi parasti iedalās divos veidos – tā ir jaunu ideju izmēģināšana vai vienkārša ražas glābšana no iešanas postā. Reizēm krājumu gatavošanai pat nav lielas vajadzības, bet, piemēram, pāri palikušās plūmes ir jāsavāra, lai tās neizgāztos un neizšķērdētu. Mans mīļākais un kārotākais konservējums šobrīd ir lāceņu zāpte, pēc kuras esmu alkusi pēdējo gadu un kas ir kļuvusi par manu galveno kārumu. Tāpat ļoti pieprasīts ir klasiskais aveņu ievārījums, jo tas vienmēr ātri apēdas un garšo gandrīz visiem mājniekiem. Protams, ziemas krājumos neiztikt bez gurķiem, kurus es vienmēr marinēju pēc savas iemīlotās un gadu gaitā pārbaudītās receptes. Būsim reāli – bieži vien visi šie konservēšanas darbi virtuvē ir smaga ikdienas nepieciešamība, nevis kaut kāds patīkams relaxss. Tomēr labi, ka ir Instagram, kas rada kārdinājumu pamēģināt ko jaunu, un, pateicoties tam, man šogad tapa tiešām forša recepte no kabačiem.

SANDRA MOZULE no Balviem: – Ir pienācis vasaras brīdis, kad jāsāk likt burciņās visu, kas diezgan dānsi ir saaudzis dārzā. Šogad bija ļoti laba ogu raža, ir savārts ķiršu ievārījums, kuram ir obligāti jābūt svētdienu rītos pie pankūkām. Zemenes, krūmmellenes pārsvarā saldēju, lai ziemā varētu izmantot dažādu desertu un kūku gatavošanai. Jau ir iemarinētas vairākas gurķu burciņas, un pavisam drīz pienāks arī tomātu kārta, kas šogad arī ir ļoti labi saauguši. No tomātiem gatavoju lečo un marinēju tomātus ar ķiplociņu. Man patīk gatavot konservus ziemai un ir gandarījuma sajūta par pilnajiem plauktiem pagrabā.

MANA NEDĒĻA

Šī nedēļa manā kalendārā izvērtās īpaši raiba. Tā sākās uz visai gardas nots. Tā kā dzimšanas dienas nemēdzu skaļi svinēt, vārda diena man vienmēr ir īpaši mīļa un gaidīti svētki. Vispirms prieku dalīju ar darba kolēģiem, cienājot viņus ar pašas gatavotiem “latviešu suši” un itāļu brusetēm, bet vakarā svinības turpinājām sirsnīgā dārza piknikā kopā ar tuvākajiem draugiem. Aizvadītajās dienās darba tempam atslābt neļāva gatavošanās gaidāmajiem kultūras notikumiem. Šovasar darbs kūsā ar īpašu jaudu, jo jau augusta beigās Balvus ribināsim ar ko pavisam jaunu – pirmoreiz pie mums notiks jauniešu festivāls “MANifest”! To plecu pie pleca organizējam kopā ar mūsu aktīvajiem jauniešiem, kuru enerģija vienkārši dzirksti. Tāpat ar nepacietību un rāmāku noskaņu jau gaidām ikgadējo kameramūzikas festivālu. Tiesa, šajās dienās ar vienu kāju jau esmu atvaļinājumā, jo tūlīt, tūlīt kopā ar deju draugiem no “Nebēdas” kāpsim lidmašīnā, lai dotos uz saulaino Gruziju un pārstāvētu mūsu pusi starptautiskajā deju festivālā. Dejas, saule un kalnu gaiss — labāku atvaļinājuma sākumu grūti iedomāties! Tikai viena lieta šajā saspringtajā un skaistajā nedēļā palika iekrāta nākotnei – nepaspēju ieskriet mežā uzēst mellenes un dārzā nolasīt ogas.

DITA NIPERE, Balvu Kultūras un atpūtas centra vadītāja

No vēstulēm

Uzsāk pakāpenisku uzlīmju nomaiņu

Jūlijā SIA “ZAAO” (ZAAO) pakāpeniski sāk ieviest jaunas atkritumu konteineru uzlīmes ar piktogrammām atbilstoši valsti noteiktajām prasībām par vienotu konteineru marķējumu. Gulbenes novadā jau ir izvietoti konteineri ar jaunajām uzlīmēm, un pakāpeniski tās tiks nomainītas visā ZAAO darbības reģionā. Piktogrammas ir noteiktas krāsas simboli ar atkritumu veida nosaukumu, kas palīdz saprast, kādus atkritumu veidus var ievietot konteinerā. To ieviešanas mērķis ir veidot vienādu konteineru marķējumu visā Latvijā, lai atkritumu šķirošana būtu vienkārša un saprotama neatkarīgi no tā, kurā Latvijas reģionā cilvēks atrodas. Plānots, ka nākotnē piktogrammas tiks izvietotas arī uz produktu un preču iepakojuma, kas šķirošanu padarīs vēl saprotamāku. Mainoties konteineru marķējumam, šķirošanas prasības paliek nemainīgas. Arī turpmāk katrā konteinerā jāievieto tie paši atkritumu veidi, kā līdz šim. Bet, lai klienti varētu pārliecināties par konteinerā ievietojamo atkritumu veidu, uz jaunajām uzlīmēm ir izvietots arī QR kods, kas nodrošinās ātru pieeju šķirošanas pamācībai.

Jaunā marķējuma ieviešanu ZAAO uzsāks publiskajos atkritumu šķirošanas punktos un EKO laukumos. Pakāpeniski uzlīmes tiks izvietotas arī uz pārējiem konteineriem reģionā, kas ir aptuveni 46 tūkstoši konteineru gan sadzīves atkritumiem, gan arī visa veida dalīti vāktiem atkritumiem. Uzlīmju nomaiņu plānots pabeigt līdz 2027.gada 31.martam. Jāņem vērā, ka pārejas periodā būs redzami konteineri gan ar esošajām, gan jaunajām uzlīmēm.

RASA NIKITINA, Sabiedrisko attiecību vadītāja p.i.

Nodibina pirmo specializēto arodbiedrību

Latvijā dibināta Latvijas Attālinātās izglītības un darba arodbiedrība (LAIDA) – pirmā specializētā arodbiedrība, kas apvieno speciālistus, kuru profesionālais darbs saistīts ar attālināto izglītību un digitālu darba vidi. Arodbiedrības mērķis ir veicināt attālinātās izglītības kvalitāti, sekmējot pieejamas un mūsdienīgas izglītības attīstību Latvijā, kā arī pārstāvēt nozares speciālistu profesionālās, sociālās un darba tiesību intereses. LAIDA dibinātāji ir skolu pedagogi, augstskolu pārstāvji un citi profesionāļi no visiem Latvijas reģioniem, kurus vieno pārliecība, ka strauji mainīgajā darba un izglītības vidē nepieciešama mūsdienīga, neatkarīga un profesionāla organizācija, kas spēj pārstāvēt cilvēkus, kuru ikdienas darbs notiek attālināti digitālajā vidē. Par LAIDA valdes priekšsēdētāju ievēlēts Ģirts Blekte – pedagogs, izglītības speciālists un mācību vadības sistēmu (LMS) konsultants ar vairāk nekā 25 gadu pieredzi izglītības vadībā, attālinātās izglītības organizēšanā un digitālo mācību risinājumu ieviešanā. “Mēs dibinām LAIDA, lai pārstāvētu cilvēkus, kuri veido kvalitatīvu attālināto izglītību, un iestātos par vidi, kurā skolēns var saņemt iespējami labāko izglītību un pedagogs – kvalitatīvi strādāt. Digitālās darba vides attīstība ir būtiski mainījusi pedagogu un citu profesionāļu darbu, radot jaunus pienākumus un izaicinājumus – darbs ir kļuvis ievērojami plašāks, sarežģītāks un vienlaikus mazāk redzams. Šim pārmaiņām nepieciešama mūsdienīga un profesionāla pārstāvība,” uzsver LAIDA valdes priekšsēdētājs Ģirts Blekte, turpinot: “LAIDA papildinās esošo profesionāļu pārstāvniecību ar padziļinātu ekspertīzi attālinātās izglītības, digitālā pedagogiskā darba un digitālās darba vides jautājumos, vienlaikus sadarbojoties ar citām arodbiedrībām un nozares partneriem.”

ĢIRTS BLEKTE

Atmiņu gleznas

Kad rīta blāzma iemidzina zvaigznes
Un mēness bālie vaigi sārti tvīkst,
Tad mazie putni vairs no tumsas nejtū
bailes,
To dzidrās balsis ceļ gaismai slavu
debēsīs.
Nāks jauna diena gaišā zilgmes
tērpā
Un saules starus kā zelta rakstus
vīs,
Skaidra bērna sirds, kas gaišu
skatu veras,
Ar klusu gaismas apjauksmu celsies
putnu dziesmām līdz'.
Zem bērna kājām balti ceļi kūpēs,
Un mazās acis brīnumu pat ūdens lāsē
ieraudzīs...
Kad, pēc gadiem, lieks plecus dzīves
rūpes,
Viņš atmiņu gleznās veldzēs dvēseli un
tās vēl sasildīs...
NAURIS GEKIŠS

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

**Automātiskais atbildētājs
64520961**

Hallo!

“Man ļoti patika šī gada Balvu novada svētki, šķiet, labākie pēdējo gadu laikā. Diemžēl neizpratni radīja kādas māmiņas bezatbildīgā rīcība un klāja necieņa pret pasākuma apmeklētājiem estrādē, kur viņas bērns skraidīja pa skatuvi, kāpa pa kāpnēm un radīja ne vienu vien bīstamu situāciju sev un nepatīkamas sajūtas apkārtējiem. Ja ar bērnu notiktu nelaime, tad kuru šī mamma vainotu?” pārdomās dalās pasākuma apmeklētāja.

“Vai beidzot pienāks tas brīdis, kad suņu mīļi, vedot pa pilsētas ielām savus mīļdzīvniekus, savāks aiz viņiem atstātās

fekālijas?! Gadu no gada problēma tiek aktualizēta, bet čiks vien sanāk,” savu sašutumu pauda kungs, kurš ik rītu, dzerot kafiju, no sava dzīvokļa loga redz skatu, kā pilsētas iedzīvotāji pastaigu laikā klaji ignorē citu pilsētas iedzīvotāju tiesības pārvietoties pa sakoptām ietvēm.

Atvainojamies Balvu viesnīcas īpašniekam Emīlam Jaun-
tēvam par 24. jūlija laikraksta “Vaduguns” rubrikā “Hallo” publicēto zvanītājas pretenziju, neuzklausot otras puses viedokli. E. Jauntēvs apgalvo, ka sievietes paustā informācija neatbilst patiesībai.

Skolēnu vasaras darbs

Pelna naudu un darba pieredzi

Tāpat kā katru gadu, arī šovasar novada skolu audzēkņi izmanto brīvlaiku, lai nopelnītu naudu un iegūtu pieredzi. Lai gan darba vietu piedāvājums joprojām ir mazāks nekā strādāt gribētāju skaits, šovasar novada skolēniem bijusi iespēja apgūt jaunas prasmes 76 darba vietās Balvu novada pašvaldības iestādēs un privātajos uzņēmumos. Kopumā dažādos laika periodos trīs vasaras mēnešu laikā tiks nodarbināts 141 skolēns. Arī Ziemeļlatgales laikraksts “Vaduguns” izmēģināt roku žurnālistikā un maketēšanā piedāvāja diviem Balvu Valsts ģimnāzijas (BVĢ) audzēkņiem – GUNTRAI GIBALAI un ARMANDAM TRUBŅIKAM.

Grūtākais – atrast atsaucīgus respondentus

Pirms uzsākt mācības Balvu Valsts ģimnāzijas 12. klasē, GUNTRA GIBALA piekrita piedāvājumam vienu vasaras mēnesi veltīt žurnālistikas apgūšanai praksē, vienlaikus nopelnot naudu savām vajadzībām.

Žurnālista darbs nav tāds, ko bez iepriekšējas sagatavošanas var darīt jebkurš. Kā Tev izdevās saņemt šo piedāvājumu?

– Maijā man piezvanīja “Vaduguns” redaktors Edgars Gabranovs, jo viņam skolā ieteica mani. Ar saviem rakstu darbiem esmu startējusi dažādos konkursos. Agrāk, darbojoties skolēnu pašpārvaldē, rakstīju arī skolas avīzei. Piekritu piedāvājumam, jo labprāt iemācos kaut ko jaunu.

Jāteic, rakstīšana Tev labi padodas. Kā patika strādāt par žurnālisti?

– Ļoti patika. Kaut arī pārsvarā strādāju attālināti, atnākot uz redakciju, bija interesanti komunicēt ar darbiniekiem. Šeit strādā forši, patikami cilvēki. Apguvu daudz jauna, dažādas darba nianšes. Piemēram, sapratu, ko mainīt savā rakstīšanas stilā.

Kādas svarīgas atziņas ieguvi, mēnesi pavadot šajā amatā?

– Laikus domāt par darba struktūru. Izdomāt, ko gribu uzrakstīt, kādus jautājumus labāk uzdot, kādus – nevajadzētu. Izprast, kas varētu interesēt jauniešus un arī citu vecuma grupu pārstāvjus. Plānojot rakstu, jāsaprot, kas lasītājiem šobrīd ir aktuāls.

Par kādām tēmām rakstīji?

– Lielākoties par kultūras jaunumiem un jauniešiem aktuālām tēmām – kas viņiem patīk, kādas ir jauniešu domas par iespējām pavadīt laiku vasarā utt. Rakstīju arī reportāžas no kultūras pasākumiem, bet arī tās galvenokārt no jauniešu skatpunkta. Parasti visi domā, ka jaunatne neko nesaprot, bet mēs daudz ko saprotam, tikai skatāmies uz visu caur atšķirīgu prizmu.

Kuras žurnālista darba nianšes šķita visgrūtākās?

– Atrast atsaucīgus respondentus. Nereti cilvēki negrib, lai tiktu minēts viņu vārds vai arī negrib iesaistīties, jo uzskata, ka viņiem nav viedokļa. Vai arī domā, ka viņu vārdu krājums ir pārāk mazs, tāpēc baidās pateikt kaut ko nepareizi. Taču nevienš

viedoklis nav nepareizs.

No lasītājiem esmu saņēmusi labas atsauksmes par rakstu “Jaunais dārza bieds, kas neprasa pasi, bet gan nervus”, kurā iztirzāji šobrīd aktuālo tēmu par kailgliemežu invāziju. Kā Tev veicās ar šī materiāla vākšanu?

– Kopā ar draugiem bieži vakaros pastaigājamies. Pavasarī, ejot cauri Brāļu kapiem Rozu kapu virzienā, ieraudzīju kaut ko rāpojam pa trotuāru. Nesen, domājot, par ko varētu uzrakstīt nākamajā avīzes lapā, internetā ieraudzīju, ka par šo tēmu tikko rakstījis Gulbenes laikraksts “Dzirkstele”. Nolēmu, kā arī Balvos šī problēma ir aktuāla un vajadzētu par to parunāt. Vienu dienu veltīju braukāšanai pa Balviem, izstaigāju arī pilsētas kapsētas, šokējot cilvēkus ar saviem jautājumiem. Taču bija arī daudz atsaucīgu iedzīvotāju, kuri labprāt atbildēja. Turklāt, gatavojot rakstu, pati uzzināju daudz jauna – gan no mākslīgā intelekta, gan no tipiskā latvieša viedokļa.

Kā atpūties pēc darba?

– Labprāt pavadu laiku kopā ar ģimeni un draugiem, peldos, pastaigājos, skatos filmas, baudu mākslu, lasu grāmatas. Esmu liels lasīšanas fans. Apmeklēju teātra izrādes, koncertus.

Kāda literatūra dod priekšroku?

– Reizēm patīk palasīt latviešu klasiķus – Jaunsudrabiņu, Blaumani. Labprāt lasu arī tulkoto literatūru. Pēdējā laikā bieži lasu fantāzijas grāmatas angļu valodā, jo mūsdienu jaunatne netic mīlestībai. Ir tāds teiciens “Sociālie mediji nogalināja mīlestību”. Tāpēc mēs lasām vai nu par to, kas bijis pagātnē, vai arī to, kas ir izfantazēts.

Vai mūsdienu jaunieši skatās televīziju? Esmu dzirdējusi, ka nē.

– Es skatos. Uzzinu jaunumus ziņu raidījumos, piemēram, “TV3 ziņās septiņos”. Reizēm noskatos “Bez tabu”, ja ir kaut kas interesants. Kopā ar mammu esam iecienījušas seriālus. Lielākoties tie ir turku. Kā var neskatīties turku seriālus, ja pašai dzīve kā turku seriāls?! Reizēm, ieslēdzot televizoru pirms sava iemiņotā realitātes šova, esmu spiesta noskatīties kāda turku seriāla sērijas nobeiguma kadrus, kuros visi raud un viss ir briesmīgi traģiski... Vai tos?

Man patīk pārspilējumi. Tie sniedz iedvesmu arī manām

Foto - I.Tušinska

Redakcijā. Lai gan redakcijā iegriežas tikai dienās, kad jānodod raksti, Guntra labprāt pavadā laiku sarunās ar darbiniekiem. Vai nākotnē vēlētos kļūt par žurnālisti, jaunieta neņemas apgalvot, jo šobrīd interesējošo profesiju klāsts ir pārāk plašs.

lomām režisores Ineses Daukstes teātra studijā, kur ar lielu prieku darbojos jau otro gadu. Tur man reizēm iedala mīlnieces lomu, kurā jāparāda asi, pārspilēti pārdzīvojumi. Ļoti patīk studijas kolektīvs un brīvība, ko sniedz teātris. Vislielāko brīvības sajūtu man dod dejošana vai tēlošana.

Kādi ir Tavi nākotnes plāni pēc 12. klases absolvēšanas? Varbūt papildināsi žurnālistu rindas?

– Idejas ir vairākas. Ko Dievs būs lēmis, tā arī būs. Izvēļu buketu ir ļoti plaša, sākot ar medicīnu, līdz militārajai un kultūras jomai.

Mērķtiecīgs jaunietis ar spontānām idejām

BVĢ 11. klases audzēknis ARMANDS TRUBŅIKS par maketētāju laikrakstā “Vaduguns” strādā pirmo reizi. Taču algotu darbu viņš veicis arī agrāk. Iepriekšējās vasarās puisis devies palīgā gan pirmsskolas izglītības iestādes “Pilādzītis” kolektīvam, gan strādājis celtniecībā. Arī Armands darbu laikrakstā ieguva, pateicoties skolotāja ieteikumam.

Lai gan nopelnītā nauda ir svarīga, piesakoties dažādiem vasaras darbiem, Armandu vairāk interesē pieredzes gūšana:

“Strādāšana bērnu dārzā par palīgstrādnieku bija viena pieredze, savukārt strādājot celtniecībā SIA “BTRS” un laikrakstā “Vaduguns” – pavisam cita. Gribēju šovasar izmēģināt spēkus arī kūdras purvā, bet diemžēl tur visas darbavietas jau aizņemtas. Tādēļ augustā turpināšu strādāt SIA “BTRS”.”

Brīvlaikā nopelnīto naudu Armands apņēmis sakrāt, lai vēlāk iegūtu autovadītāja tiesības un, iespējams, iegādātos auto. “Tagad visam dzīvē vajag naudu. Strādājot dažādos darbos, iegūstu pieredzi un saņemu algu, lai varētu iegādāties, ko pašam gribas,” piebilst jaunietis. Taujāts, vai daudzveidīgās nodarbošanās palīdzēs nākamās profesijas izvēlē, Armands spriež, ka tam vēl ir laiks – priekšā vēl divi mācību gadi. “Taču droši zinu, ka dzīvi nesaistīšu ar tādām humanitārajām zinātnēm kā vēsture, latviešu valoda un tamlīdzīgām. Man labāk padodas mācību priekšmeti, kur jāizmanto loģiskā domāšana, nevis jāiekaļ kaut kādi fakti,” piebilst ģimnāzists.

✓ **Man labāk padodas mācību priekšmeti, kur jāizmanto loģiskā domāšana, nevis jāiekaļ kaut kādi fakti.**

Mēnesi aizvadījis laikraksta “Vaduguns” maketētāja amatā, Armands praksē iemācījies to, ko nebūtu apguvis citur: “Piemēram, kā avīzes lapā labāk izkārtot fotoattēlus un tekstu. Šis zināšanas palīdzēs, ja vajadzēs izgatavot kādu afišu vai, piemēram, ielūgumu.” Jaunietis uzskata, ka līdztekus pamatdarbam iemācījies arī veiksmīgāk komunicēt ar cilvēkiem, izprast viņu domāšanu: “Esmu sācis saprast, ko žurnālists vēlas, lai kopā varam skaistāk izkārtot avīzes lappusi.” Armands pārliecināts, ka ar katru dienu darba process viņam padodas labāk, tādēļ tas vairs nešķiet grūts. Taču sākumā nebija viegli. “Manuprāt, sākums visiem ir grūts. Maketēšana virzījās lēni. Pieļāvu arī dažas kļūdas. Taču, nostrādājot gandrīz mēnesi, viss padodas daudz raitāk un kļūdu gandrīz vairs nav. Pa kādai nelielai, protams, gadās,” skaidro skolēns.

Brīvajā laikā Armands nodarbojas ar basketbolu, ir absolvējis mūzikas skolas klavieru klasi un apmeklē svaru zāli, cenšoties kļūt par vispusīgi attīstītu personību: “Piemēram, mūzikas skolā iemācījos automātiski darboties ar abām rokām vienlaikus, nepiedomājot par to. Basketbolā attīstītu izturību. Fiziski attīstos, apmeklējot svaru zāli.

Tāpat dažkārt dodos skriet.”

Jaunietis piekrīt, ka ir diezgan mērķtiecīgs, taču uzskata, ka viņam piemīt arī spontānā puse, kas biežāk izpaužas atpūtas brīžos: “Brīvajā laikā nereti rodas pēkšņas idejas, piemēram, aiziet kaut kur ar draugiem vai brīvdienās ar tēti izdomājam aizbraukt uz citu pilsētu, pastaigāt vai pabraukāt ar velosipēdiem. Nesen diezgan spontāni nolēmām aizbraukt uz Gulbenes novada svētkiem, kur interesanti pavadījām laiku.”

Ja būs iespēja, arī nākamvasar Armands labprāt nāks palīgā

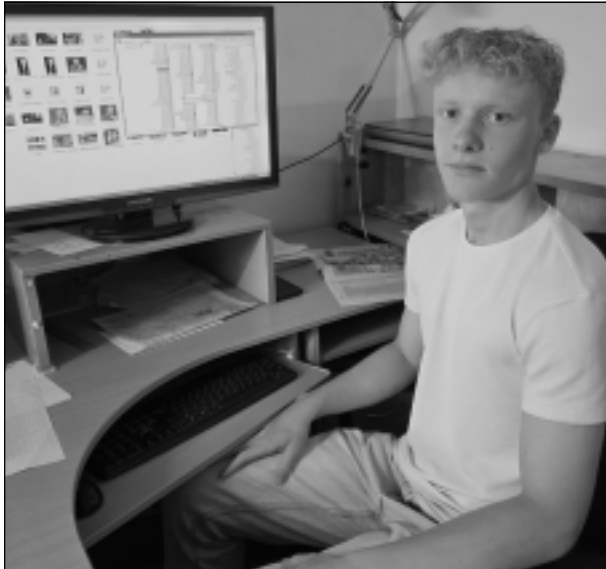

Foto - I.Tušinska

Pie galvenā datora. Jūlijā Armanda ikdiena aizritēja redakcijā, maketējot laikraksta “Vaduguns” lappuses. Puisis uzskata, ka šajā darbā ieguvis nenovērtējamu pieredzi, kas var noderēt nākotnē.

avīzes kolektīvam. Viņu nebiedē silto un saulaino dienu pavadīšana pie datora ekrāna, kamēr vienaudži izbauda vasaras priekus. Viņš to dara pēcpusdienās un vakara stundās, kā arī nedēļu nogalēs: “Viss vakars ir brīvs. Varu aiziet uz sporta zāli vai pastaigāties ar draugiem. Laika pilnībā pietiek visam. Labāk strādāju skolas vasaras brīvlaikos, lai vēlāk, kad man jau būs stabils darbs un alga, varētu mierīgi atpūsties atvaļinājumos.”

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Digitālās masku balles gūstekņi

Kāpēc pusaudži internetā runā, bet dzīvē klusē?

Guntra Gibala

Smadzenes, kurām *norautas bremzes*. Mūsdienu pusaudža istaba bieži atgādina mistisku klusās dabas izstādi: objekts ir saliecies trīskāršā lokā virs ekrāna, bet uz jebkuru vecāku jautājumu atbild ar artikulētu “Ir okey”, “Nez” vai vienkārši smagu nopūtu. Virspusējam vērotājam šķiet, ka šī paaudze vispār ir zaudējusi spēju runāt un drīz evolūcijas gaitā pazaudēs balss saites. Bet, lūk, pirmais lielais fakts: tā ir gadsimta ilūzija. Tajā pašā sekundē, kad jaunieši ignorē reālajā telpā sēdošos vecākus, viņš tiešsaistes platformās spēj pilnīgam svešiniekam izstāstīt savas dziļākās dzīves traumas un eksistenciālās bailes. Psihologi tam ir izdomājuši smalku terminu – tiešsaistes disinhibīcijas efekts. Vienkāršā valodā runājot, ekrāns darbojas kā ideāla maska Venēcijas karnevālā. Tas pilnībā noņem sociālo trauksmi, noslēpj nosarkšanu, neveiklu ķermeņa valodu un dod neierobežotu laiku pārdomāt katru vārdu pirms nosūtišanas.

Zinātne šeit ir nepielūdzama un nedaudz smieklīga: pusaudža smadzenes šajā vecumā ir milzīgs būvlaukums. Emociju un impulsu centrs (amigdala) strādā uz 200% jaudu, burtiski kliedzot pēc tūlītējas uzmanības, atzinības un dopamīna devām. Tikmēr loģikas un risku izvērtēšanas centrs (prefrontālā garoza) pilnībā pabeigs būvniecību tikai... ap 25 gadu vecumu. Kad virtuālais svešinieks internetā uzraksta kaut ko jauku, pusaudža emocijas svin uzvaru, kamēr loģikas bremzes vēl pat nav pieslēgtas pie sistēmas.

Dzīvo emociju medniece pret ekrāna ilūziju

Foto - no personīgā arhīva

Daniela Kalneja. Jauniete atzīst, ka neiesaistās interneta draudzībās.

Pilnīgi citu, daudz skarbāku un pret ekrāna ilūzijām vērstu skatījumu piedāvā DANIELA. Viņa atsakās ticēt, ka telefons ir risinājums visām dzīves problēmām, un uzskata, ka istā draudzība dzimst tikai realitātē. “Es neuzskatu, ka digitālajā vidē esmu daudz atvērtāka, jo man svarīgāk šķiet komunicēt klātienē un redzēt cilvēka istās emocijas. Digitālā vide var būt kā drošības vairogs, bet es domāju, ka ista draudzība veidojas vairāk dzīvē, nevis tikai sarakstoties internetā,” pārdomās dalās jauniete. Tajā pašā laikā viņa lieliski saprot, kāpēc citi izvēlas slēpties aiz ekrāniem: “Manuprāt, visbiežāk traucē kautrīgums un nedrošība par to, kā citi uztvers manus vārdus vai rīcību. Klātienē reakcija ir uzreiz redzama – cilvēka skatiens, sejas izteiksme un ķermeņa valoda var ietekmēt to, kā es jūtos. Tāpēc dažreiz ir vieglāk pārdomāt savus vārdus vai vienkārši klusēt, bet ar laiku un pieredzi kļūst vieglāk būt atvērtākai.” Danielai ir arī sakāmais pieaugušajiem, kuriem patīk moralizēt par ekrānā patērēto laiku: “Pieaugušie dažreiz redz tikai to, ka jaunieši ilgi lieto telefonu, bet ne visi saprot, ka tas ir arī veids, kā sazināties, uzzināt jaunas lietas un atpūsties. Tomēr uzskatu, ka nevajadzētu aizstāt istas sarunas un draudzību dzīvē ar komunikāciju tikai internetā. Ir svarīgi atrast līdzsvaru.”

Klusie ūdeņi un digitālais konfidencialitātes pakts

Foto - no personīgā arhīva

Marija Maslovska. Daloties pārdomās, viņa neslēpj, ka aiz ekrāna paslēpties ir daudz ērtāk un drošāk.

MARIJA uz interneta vidi raugās kā uz ideālu patvērumu tiem, kuriem dzīvā pasaule reizēm šķiet pārāk skaļa un uz-bāzīga. “Lielākoties ar cilvēku vieglāk kontaktēties internetā, jo viņš nepiefiksē tavu ķermeņa valodu, acu kontaktu un emocijas,” stāsta Marija. Daudzi cilvēku tipi, kā introverti, dod priekšroku sociālajiem tīkliem, jo jūtas drošāk, paužot savu viedokli. Tomēr, neskatoties uz virtuālo brīvību, Marija nav no tiem, kas gatavi internetam izstāstīt, ko ēda brokastis vai kāpēc sastrīdējās ar kaimiņu: “Bieži vien dalos un stāstu draugiem sociālajos tīklos par personīgo pieredzi, jo zinu, ka varu draugiem uzticēties. Bet ļoti personīgu informāciju turu pie sevis. Neesmu guvusi pieredzi pāraskatībā, jo bieži nestāstu par sevi sociālajos tīklos vai istajā dzīvē.” Un tiem, kuri domā, ka interneta draugs var pilnībā aizstāt dzīvu sarunu biedru, Marija teic: “Ne vienmēr tiešsaistes draugi spēj aizstāt fizisku klātbūtni, jo cilvēki ir dažādi gan klātienē, gan sociālajos tīklos – viņus vienkārši nevar salīdzināt.”

Digitālie medību lauki

Mūsdienās, kad izdzirdam vārdu ‘krāpniecība’, bieži vien iedomājamies par vecu tantiņu, kuru apkrāpuši krāpnieki caur telefona zvanu vai neīstu internetveikalu. Bet kas notiek ar mūsu nākotni? Cik bieži piekrāpti tiek jaunieši? Skaidrs ir viens – ja domājat, ka pusaudzis ir pārāk advancēts, lai uzķertos, smagi kļūdaties. Statistika ir nepielūdzama un diezgan biedējoša: 31% jauniešu vecumā no 12 līdz 17 gadiem nespēj vizuāli vai pēc sarakstes stila atpazīt viltus profilu (Drossinternets.lv). Viņi ir svēti pārliecināti, ka sarakstās ar foršu vienaudzi, kuram ir tāda pati anime profila bilde, kaut arī 5% tiešsaistes krāpnieku un manipulatoru uzdodas par pusaudžiem, savukārt 95% gadījumu pieaugušie krāpnieki atklāti izmanto savu reālo vecumu un autoritāti. Noziedznieki vairs nestrādā ar primitīvām metodēm. Viņi izmanto *grooming* jeb ilgstošu un pacietīgu psiholoģisko apstrādi, kad upuri ilgstoši apstrādā. Viss sākas ar uzmanības bombardēšanu: bezmaksas dāvanām spēlēs (*Roblox robuxiem* vai *Fortnite skiniem*) un tūkstoš komplimentiem. Kad jaunieši ir uz āķa, krāpnieks kļūst par vienīgo saprotošo draugu pasaulē, par jaunieša uzticības centru, kurš neuzdod stulbus jautājumus par mājasdarbiem. Un tad sākas izolēšana: tiek ieviests noteikums par noslēpumiem, ka citi pieaugušie to nesaprātis un ka viņi būs divi pret visu pasauli. Rezultātā nonākam pie izman-tošanas: tiklīdz aizsargbarjeras ir nojauktas, seko pieprasījums pēc sensitīviem datiem, kailfoto vai finanšu palīdzības.

TOP 3 DIGITĀLIE SLAZDI JAUNIEŠIEM:

1. **SEXTORTION** (seksuālā izspiešana) -> kailfoto izvilināšana -> naudas pieprasīšana ar draudiem.
2. **NAUDAS MŪĻI** (*Money Mules*) -> “vieglā peļņa” par sava bankas konta nodošanu krimināliem darījumiem.
3. **SPĒĻU APMĀNS** -> viltus saites uz bezmaksas mantām -> vecāku bankas karšu iztukšošana.

Dzīve pēc ‘Edit’ pogas un zudusi tūlītējā reakcija

Foto - no personīgā arhīva

Sonora Puķīte. Dzīvo bez aizspriedumiem un balstās uz savu pieredzi.

SONORA trāpīgi diagnosticē mūdienu paaudzes lielāko biedu – nespēju komunicēt spontāni un reāllaikā, ko izraisījis ieradums visu pirms tam rūpīgi nopulēt un pārdomāt. “Jā, vienmēr ir bijis uzskats, ka spēja rediģēt to, ko tu izliec interneta vidē, ļauj tev nerādīt apkārtējiem daļu no savas dzīves, kuras šķiet pārāk personīgas vai nepatīkamas,” skaidro Sonora. Lai arī tas varētu nepazīstamiem cilvēkiem radīt maldīgu iespaidu par tevi kā personību, spēja rediģēt savu dzīvi internetā ļauj katram izpausties individuāli. Bet kas notiek, kad šī “rediģēšanas” funkcija pazūd? Iestājas panika klātienē. “Jauniešiem noteikti ir zudusi spēja uzturēt spontānas sarunas,” uzskata Sonora. Ir radies sava veida ieradums, ka, ja saruna tieši tajā brīdī ir nevēlama vai negaidīta, saraksti var neatvērt līdz brīdim, kad jūties gatavs atbildēt uz ziņu. Taču, kad tas notiek dzīvē, tādas iespējas nav, un tieši tāpēc jaunieši dažkārt apmulsť un nespēj uzturēt sarunu. Šis asinhronais dzīvesstils noved pie absurdām un neērtām situācijām realitātē: “Vairākkārt esmu saskārusies ar tikšanās, kuras iesākumā ir neērtas un mulsinošas, jo lielāko daļu laika ar cilvēku tikai sarakstos... Domāju, ka šādās situācijās ir jāatrod balanss starp dzīvu komunikāciju un sarakstēm, jo bieži vien jaunieši nemaz nevēlas iziet ārā no mājām un socializēties ar cilvēkiem, tā kā dzīvo mūžīgās domās, ka sarakstīties taču ir vieglāk.” Par iepazīšanos uz ielas meitene nosmej: “Neesmu pret jaunu cilvēku iepazīšanu interneta vidē, taču priekšroku tomēr dodu paziņām un draudzībām, kuras ir radušās reālas sarunas rezultātā. Internetā viltot personību ir ārkārtīgi viegli!”

Žurnālistes secinājums. No aizliegumiem uz *tiltu būvēšanu*. Mēģinājumi risināt pusaudžu digitālo bēgšanu ar radikāliem aizliegumiem, tālruņa atņemšanu vai interneta atslēgšanu mūsdienās ir tikpat efektīvi, kā mēģinājumi apturēt lietu ar kliegšanu. Tas tikai palielina plaisu starp paaudzēm, piespiežot jaunieci vēl vairāk slēpties un meklēt emocionālo patvērumu pie tiešsaistes svešiniekiem. Kā redzams no mūsu diskusijas dalībnieču viedokļiem, interneta vide jauniešiem nav tikai izklaide – tā ir identitātes laboratorija. Tas sniedz iespēju *rediģēt* sevi, noņemt klātienē komunikācijas stresu un palīdz introvertiem justies drošāk. Taču šai ērtībai ir augsta cena – zudusi spēja uzturēt spontānu kontaktu reālajā dzīvē un risks kļūt par upuri rafinētiem digitālajiem noziedzniekiem. Risinājums nav tehnoloģiju noliegšana. Kā ļoti nenobrieduši secina paši jaunieši, panākumu atslēga slēpjas spējā atrast līdzsvaru starp digitālo ekrānu un dzīvo pasauli. Pieaugušo – vecāku un skolotāju – uzdevums ir nevis darboties kā digitālajiem apsargiem, bet gan būt mentoriem un būvēt uzticības tiltu reālajā dzīvē. Nevajag naivi cerēt, ka jūsu bērns iegaumēs visu informāciju no Valsts policijas pārstāvju vizītem skolā vai no kārtējās infografikas telefonā. Tikai tad, kad pusaudzis zinās, ka mājās viņu uzklausa un saņemta palīdzība būs svarīgāka par sodu, viņš krīzes situācijā izvēlēsies noliekt telefonu un vērsīsies pēc palīdzības pie saviem līdzcilvēkiem.

Sarunu festivāls “LAMPĀ”

“Vai es arī varu būt daļa no aizsardzības?”

Cēsis jau divpadsmito reizi aizvadīts sarunu festivāls “Lampa”, divu dienu laikā pulcējot tūkstošiem apmeklētāju un sniedzot iespēju brīvā gaisotnē apmaiņties ar viedokļiem un diskutēt par sabiedrībā aktuālām tēmām. Sarunas aktīvi noritēja arī aizsardzības nozares “Drošajā teltī”, kur viena no diskusijām bija ar nosaukumu “Zemessardzes atbalstītāji: vai es arī varu būt daļa no aizsardzības?”.

“Nebarosi savu armiju, barosi svešu armiju”

Diskusijas vadītājs, “Latvijas Televīzijas” ārzemju ziņu korespondents GINTS AMOLIŅŠ sarunas sākumā uzsvēra, ka šī gada 29.maijā Latvijas Republikas Zemessardzes likumā stājās spēkā grozījumi, ieviešot jauninājumu – Zemessardzes atbalstītāja statusu. Tādējādi šobrīd par Zemessardzes atbalstītājiem var kļūt gan fiziskas personas, gan arī sabiedriskās organizācijas vai to apvienības, kā arī grozījumi paplašina, precizē un uzlabo citas ar šo bruņoto spēku struktūru saistītas lietas. “Kāpēc tas bija nepieciešams?” jautāja G.Amoliņš.

Zemessardzes 4.Kurzemes brigādes komandieris, pulkvedis Edmunds Svenčs pastāstīja, ka stāsts par atbalstu savas valsts armijai nesākas tikai ar teicienu “nebarosi savu armiju, barosi svešu armiju”. “Ar Krievijas pilna mēroga iebrukumu Ukrainā redzējām milzīgu lēcieni brīvprātīgo jomā, kuri vēlējās iestāties Zemessardzē. Piemēram, ja līdz tam 4.Kurzemes brigādē vidēji gadā apmācījām 160 – 200 brīvprātīgos, tad līdz ar kara sākumu šis skaits pieauga līdz pat 600 cilvēkiem. Vienubrīd pat domājām, kā lai visus brīvprātīgos nodrošina ar nepieciešamo ekipējumu, ieročiem, apmācību infrastruktūru un instruktoriem. Viss aizritēja raiti, bet turpmākajos gados brīvprātīgo skaits atgriezās faktiski tāds pats, kāds bija pirms kara. Kad sākām interesēties, kādēļ tā, viss izrādījās ļoti vienkārši. Proti, daļa brīvprātīgo neatbilst kaut kādiem kritērijiem, piemēram, medicīnas, vai arī šiem cilvēkiem nav laika, lai pilnā apmērā nodotos Zemessardzes dienestam. Tādēļ kopš tā brīža tika meklētas alternatīvas, kā piesaistīt papildus atbalstu armijai, tostarp cilvēkus, kuri objektīvu iemeslu dēļ nevar dienēt, bet vienlaikus var palīdzēt ar savām zināšanām un prasmēm. Nedomāju, ka arī citviet pasaulē ir armijas, kas var pilnībā balstīties tikai uz saviem spēkiem un visas nepieciešamās sfēras nosegt tikai ar bruņoto spēku kapacitāti – sākot no medicīnas, beidzot ar tehnoloģisko ražošanu. Arī Ukrainā ciņā pret iebrucējiem rokās sadēvās visa tauta, ne tikai armija,” uzsvēra E.Svenčs.

Nevajag audzēt birokrātiju

Fonda “Uzņēmēji mieram” direktore Laura Skrodele akcentēja, ka Latvijas biznesa kopiena vēlas palīdzēt mūsu valsts bruņotajiem spēkiem, un šobrīd tiek meklēti veidi, kā to visefektīvāk izdarīt: “Daļa no uzņēmējiem, kuri vēlas ziedot armijai, vērsas pie manis un lūdz, lai 50 % no summas novirzu vajadzībām Ukrainā, bet atlikušo pusi – mūsu valsts bruņotajiem spēkiem. Tomēr šobrīd neesam atraduši veidu, kā to varam izdarīt juridiski. Mums ir jāuzzīmē jauns zīmējums, kā jebkurš cilvēks, kurš vēlas ziedot bruņotajiem spēkiem, to var izdarīt maksimāli vienkāršā veidā, nevis ar ārkārtīgi sarežģītas juridiskas procedūras starpniecību. Biznesa vide un sabiedrība kopumā varēs palīdzēt armijai ātri mainīties, bet galvenais ir pareizi uzbūvēt palīdzības shēmu, nevis to pārpludināt ar birokrātiskiem šķēršļiem.”

Vai tiešām ir problēmas ar birokrātiju? Pulkvedis E.Svenčs

GEORGIJS JEVSIKOVS, Rēzeknes novada domes priekšsēdētāja vietnieks, zemessargs

LAURA SKRODELE, fonda “Uzņēmēji mieram” direktore

ULDIS BIĶIS, AS “Latvijas Finieris” padomes priekšsēdētājs

EDMUNDS SVENČS, Zemessardzes 4.Kurzemes brigādes komandieris, pulkvedis

Plašāka informācija par Zemessardzes atbalstītāja statusu, kā arī anketa, lai pieteiktos kļūt par atbalstītāju, pieejama Zemessardzes interneta mājaslapā www.zs.mil.lv!

atzina, ka ir lietas, kuras pēc iespējas ātrāk jāatrisina. Kas attiecas uz ziedojumiem, šis jautājums ir sakārtots, un ir izstrādāta noteikta ziedojumu kārtība. “Vienlaikus cilvēkiem, kuri vēlas ziedot armijai, kaitinoši ir tas, ka viņiem pirms ziedojuma nodošanas jāsaņem apstiprinājums, kas prasa laiku. Šādās reizēs ziedotāji mēdz zaudēt interesi. Kāpēc tā? Pieļauju, ka potenciālajam armijas ziedotājam jāiziet pilns aplis – pārbaude ne tikai no aizsardzības resora, bet arī citām institūcijām. Ja mēs varētu izveidot sistēmu, kurā ziedotājs nāk klajā ar savu vēlmi un ātri saņem rezultātu, būtu lieliski. Tas ir ļoti svarīgi,” pārliecināts E.Svenčs.

Savukārt AS “Latvijas Finieris” padomes priekšsēdētājs Uldis Biķis, kā pārstāvētais uzņēmums daudz atbalstījis Ukrainu, sprieda, ka jebkuram uzņēmumam ir savi resursi. Jautājums, vai tie ir pietiekamā līmenī un vai ar šiem resursiem ir iespēja dalīties ar citiem, neapdraudot savu pastāvēšanu. “Nav šaubu, ka aizstāvēt valsti var tikai ar kopējiem sabiedrības spēkiem. Tāpat jāatzīst, ka karadarbība ietekmē arī Latviju, turklāt jāreķinās, ka mūsu valsts sabiedrībā ir ne tikai pasīvi cilvēki, bet arī tādi, kuri ir pret Latviju. Tādēļ mums ikvienam jātur ausis un acis vaļā, jāanalizē visi potenciālie riski, bet pamata uzstādījums

ir, ka sabiedrībai un tās sniegtajam atbalstam armijai jābūt saliedētai. Bez tā nekas nenotiks, jo neviens no malas mums neko priekšā nepateiks,” sprieda U.Biķis.

Ne visi uzņēmēji gatavi atbalstīt armiju

Rēzeknes novada domes priekšsēdētāja vietnieks, zemessargs Georgijs Jevsikovs sadarības potenciālu ar bruņotajiem spēkiem vērtēja no pašvaldības skatpunkta. “Kad runāju ar iedzīvotājiem un viņiem jautāju, vai valsts sardzē tiešām stāv tikai cilvēki formās, mana atbilde ir: “Nē!” To pašu mēģinu skaidrot arī citiem. Konkrēti Rēzeknes novadā ir izstrādātas vadlīnijas, kā varam palīdzēt Zemessardzei un kā tā var sniegt atbalstu mums. Jāpiebilst, ka Ukrainā karš rit jau vairāk nekā četrus gadus, bet mēs procesus, kas saistīti ar armijas atbalstītājiem, virzām pārāk lēni. Piemēram, valsts aizsardzības mācības programmā pakāpeniski ieviest praktiskas apmācības skolēniem bezpilota lidaparātu vadīšanā plānots tikai nākamgad. Būtu bijis vērtīgi, ja tas tiktu izdarīts ātrāk. Jebkurā gadījumā šādas mācības skolā ne tikai attīstīs tehnisko domāšanu un problēmu risināšanas spējas, bet arī sagatavos jauniešus reālām situācijām, kurās bezpilota lidaparāti kļūst par

nozīmīgu rīku gan glābšanas, gan aizsardzības operācijās. Arī pašvaldības daudz dara, bet to, kā labāk rīkoties, gaidām arī no augšas. Kas attiecas uz uzņēmējiem, ne visi biznesa cilvēki ir uzreiz gatavi atbalstīt armiju, jo vairāk domā par saviem darbiniekiem un ģimenēm. Vienlaikus ir uzņēmēji, kuriem ir krietni lielāks resurss un kuri sniedz reālu atbalstu bruņotajiem spēkiem,” darīja zināmu pašvaldības pārstāvis.

Lai dronu nepatīkamā skaņa motivē rīkoties

Noslēgumā žurnālists G.Amoliņš diskusijas dalībniekiem jautāja, kādu secinājumu katrs no viņiem pēc sarunas ir izdarījis? Zemessardzes 4.Kurzemes brigādes komandieris, pulkvedis E.Svenčs uzsvēra, ka šodien (sarunu festivāla laikā – aut.pieb.) nav vienaldzīgu cilvēku: “Tas ir labi. Ko ar to darīt? Zemessardzes atbalstītāja statusa iegūšana ir viena no izpausmes formām, kur ieguldīt savu enerģiju. To arī aicinu darīt!”

Rēzeknes novada domes priekšsēdētāja vietnieks G.Jevsikovs pastāstīja, ka laikā, kad šogad Rēzeknes novadā tika notriekts ārvalstu drons, viņš bija viens no tiem, kurš devās meklēt tā atlūzas. “Braucu pa apkārtni un devos uz mājām pie vietējiem iedzīvotājiem cerībā, ka viņi spēs sniegt vērtīgu informāciju. Savukārt pirms došanās pie iedzīvotājiem pie sevis domāju, kādu kritiku saņemšu, jo cilvēkiem viedokļi jau ir dažādi. Tomēr, parunājot ar astoņu viensētu īpašniekiem, secināju, ka ikviens no viņiem bija atvērts, izpalīdzīgs un vēlējās palīdzēt. Vēl vairāk – pat piedāvāja tēju un cepumus! Viedokļi patiešām ir dažādi, bet ceru, ka lielākā daļa iedzīvotāju ir patrioti, mīl Latviju un ir gatavi sniegt atbalstu,” ar šādu pozitīvu pieredzi dalījās pašvaldības pārstāvis.

AS “Latvijas Finieris” padomes priekšsēdētājs U.Biķis pateicās ikvienam, kurš piedalījās sarunu festivālā “LAMPĀ”. Vienlaikus viņš katru no mums aicināja jau rītdien aiziet pie kaimiņa un aprunāties par valsti svarīgām lietām, tostarp tām, kas saistītas ar Latvijas aizsardzību. “Tad būs vērojama vēl lielāka sabiedrības iesaiste notiekošajos svarīgajos valstiskajos procesos,” uzsvēra U.Biķis.

Savukārt fonda “Uzņēmēji mieram” direktore L.Skrodele diskusiju noslēdza ar vārdiem: “Ja kādam sanācis būt piefrontē Ukrainā, dzirdēt, kā virs galvas lido droni un sajust to nepatīkamo atmosfēru, ko šie bezpilota lidaparāti rada, lai šī skaņa mūs motivē rīkoties valsts aizsardzības labā. Un nekavēsimies, bet Latvijas labā rīkosimies ātri!”

Jautā diskusijas skatītājs

Kara gadījumā izsauks uz četrām vietām?

“Vai mēs kā pilsoņi saprotam savu primāro lomu valsts aizsardzības kontekstā? Mēs visi zinām, ka, piemēram, Rēzeknes novada domes priekšsēdētāja vietnieks Georgijs Jevsikovs krīzes situācijā pildīs savas funkcijas pašvaldībā. Tomēr viņš ir arī zemessargs, un Zemessardze viņu krīzes situācijā ieskaitīs arī savās rindās. Tāpat dzirdēju, ka G.Jevsikovs ir mednieks. Tātad viņam valsts aizsarga loma būs jāpilda arī savā mednieku kolektīvā? Vai nebūs tā, ka vienu cilvēku krīzes gadījumā mēs ieskaitīsim trīs, četrās dažādās vietās?” jautāja diskusijas skatītājs.

GEORGIJS JEVSIKOVS, pašvaldības pārstāvis: – Kā piemēru minēšu Rēzeknes pašvaldības autobusu šoferus, kuri krīzes situācijā evakuētu iedzīvotājus. Esam izveidojuši sarakstus ar šoferiem, anketējuši viņus un ļoti izvērtējuši, piemēram, kāds ir viņu ģimenes stāvoklis, cik daudz ģimenē ir pilngadīgu vai nepilngadīgu bērnu, kādā darbavietā strādā viņu sievas. Tas tādēļ, lai nerastos situācijas, ka šoferim krīzes situācijā jāpilda arī kādi citi

pienākumi, bet mēs, pašvaldības darbinieki, būsim ierakstījuši, ka konkrētais šoferis krīzes situācijā evakuēs iedzīvotājus. To visu esam ļoti izvērtējuši, lai nerastos dažādi pārpratumi. Vienlaikus piekritu, ka šis jautājums ir ļoti aktuāls, kas jārisina.

EDMUNDS SVENČS, Zemessardzes pārstāvis: – Esam apzinājuši tā dēvēto nemobilizējamo personālu, kuram krīzes situācijās primāri būs jāveic savas tiešās funkcijas, lai nodrošinātu valsts nepārtrauktu pastāvēšanu un darbību. Līdz ar to jūs norādījāt uz vājo punktu, kuru esam salabojuši – ar to vairs nevajadzētu būt problēmām. Tāpat jāuzsver, ka katra reģionālā Zemessardzes brigāde sadarbojas ar tās atbildības teritorijā esošajām pašvaldībām, tostarp kopīgi izstrādājot civilās aizsardzības plānus krīzes situācijās. Tādēļ mēs labi zinām abu pušu resursus un esam vienojušies, kuri cilvēki tiek mobilizēti, kuri – nē. Piemēram, ārlietu ministre Baiba Braže un iekšlietu ministrs Jānis Dombrava arī ir zemessargi, bet viņus krīzes situācijā nemobilizēs, jo būs krietni svarīgāk, lai viņi šādā situācijā pilda savus tiešos pienākumus un mūsu valsti pārstāv politiskā līmenī.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Saruna ar novadnieci

Bagātība ir ģimenē, labos darbos un atmiņās

Aija Socka

“Esmu dzimusi Balvos, augusi Tilžā. Savulaik Latvijas Universitātē ieguvi pirmsskolas un sākumskolas skolotājas profesiju. Dzīvē vados pēc principa, ka nekad nevajag padoties, jo katra diena ir jauna iespēja mācīties un augt,” teic Mārupes pamatskolas sākumskolas skolotāja GUNITA NAMSONE-BUKOVSKA.

Kādas ir atmiņas par bērnību un dzimto pusi?

– Mana dzimtā vieta ir Tilža. Tur pavadīju divdesmit brīnišķīgus, pieredzes un dzīves gudrības bagātus gadus. Tilža man vienmēr būs īpaša vieta, jo tur ir mana bērnība, mani pirmie sapņi un vissiltākās atmiņas. Šīs vietas daba ir pavisam citāda nekā citur – īpaša ir gan gaisa smarža, gan apkārtējā vide, gan putnu dziesmas un mājdzīvnieku balsis. Vēl šodien atceros, kā no rītiem mani modināja gaiļu dziedāšana un kā basām kājām skrēju pa rasainu zāli pārsiet govīs. Bērnībā daudz laika pavadīju kopā ar tēti, palīdzot remontēt traktorus un darot dažādus saimniecības darbus. Ar audžumammu devāmes uz purvu lasīt dzērvenes. Nozīmīga vieta manā dzīvē bija arī svētdienas dievkalpojumiem Tilžas baznīcā, kas stiprināja ticību un piederības sajūtu savai kopienai. Tilža man asociējas ar darba tikumu, sirsnīgiem cilvēkiem un ģimeniskām vērtībām. Lai gan šobrīd dzīvoju citur, dzimtā puse vienmēr paliks manā sirdī. Katrs brauciens uz Tilžu atgādina par bērnību un cilvēkiem, kuri veidojuši mani par tādu cilvēku, kāda esmu šodien.

Kā Jūs vecāki audzināja?

– Mani uzaudzinaja audžumamma (kopš divu gadu vecuma) un tētis. Audžumamma bija lauksaimniece un lopkope, kura visu savu dzīvi veltīja darbam un ģimenei. No viņas esmu mācījusies dzīves gudrību, spēju nekad nepadoties un izturēt arī grūtākos dzīves brīžus. Viņa bija stipra, strādīga un sirsnīga sieviete, kas ar savu piemēru mācīja cieņu pret darbu un cilvēkiem. Savukārt tētim ir plaša darba pieredze – viņš strādājis gan par šoferi, gan automehāniķi, gan veikala darbinieku. No viņa esmu iemācījusies daudz praktisku un tehnisku lietu. Viņš man iemācīja iesist naglu, plaut zāli, sagatavot malku un nebaidīties no fiziska darba. Vecāki mani audzināja par atbildīgu, patstāvīgu un darbīgu cilvēku. Esmu viņiem ļoti pateicīga par visām zināšanām un dzīves mācībām. Viņi man iemācīja būt gatavam dažādām dzīves situācijām un ticēt saviem spēkiem. Šīs vērtības man palīdz gan ģimenē, gan darbā.

Par kurām mācību stundām un skolotājiem saglabājušas siltas atmiņas?

– Mācījos Tilžas vidusskolā, kur pabeidzu deviņas klases. Skolas gadi man saistās ar daudzām skaistām atmiņām, draudzībām un piedzīvojumiem. Ļoti patika dziedāt, tāpēc aktīvi iesaistījies skolas kultūras dzīvē. Paraleli mācībām apguvu akordeona spēli Baltinavas Mūzikas skolā. Man patika arī sports, īpaši volejbols. Atmiņā visvairāk palikuši skolotāji, kuri tajā laikā šķita stingri, bet tikai vēlāk sapratu, cik daudz viņi man devuši. Ar lielu siltumu atceros savu sākumskolas audzinātāju Daigu Jēkabsoni, pie kuras dziedāju arī folkloras ansamblī. Īpaši atceros skolotāju Jadvīgu Slišāni, kura ar lielu pacietību iemācīja man lasīt. Skolotāju Alvīni Mičuli atceros kā ļoti stingru un prasīgu, viņa vienmēr ievēroja kārtību un disciplīnu. Inese Pujāte bija sirsnīga, atsaucīga un saprotoša,

Foto - no personīgā arhīva

Ģimene. Arī Gunitas vīrs ir mūsu novadnieks, jo nāk no Medņevas pagasta. “Satikāties Balvos ballē. Viņš jau dzīvoja un strādāja Rīgā, bet uz Latgali brauca vasarā atpūsties,” stāsta Gunita. Abi vecāki runā latgaliski, ko māca arī bērniem. Lai arī ģimene dzīvo pilsētā, viņiem ir sava siltumnīca un dārziņš, kur aug tomāti, gurķi un citi dārzeņi, jo patik darboties dārzā un lietot uzturā pašu izaudzēto.

Gaidot svētkus. Gunitai patik darināt dažādas dekorācijas – šī ir veidota šogad Līgo svētkos, ko svinēja Medņevas pusē.

Foto - no personīgā arhīva

Novadniece.

“Audžu-mamma Emīlija Bankova bieži teica, ka jebkurš darbs ir jādara ar smaidu. Ikdienā cenšos to ievērot,” atklāj Gunita.

Foto - no personīgā arhīva

atslēgties no ikdienas steigas. Vaļasprieki palīdz atjaunot spēkus un uzturēt dzīvesprieku. Tie dod enerģiju darbam un ģimenei. Uzskatu, ka katram cilvēkam ir nepieciešama nodarbe, kas sagādā prieku un palīdz saglabāt līdzsvaru dzīvē. Man šādu prieku sniedz laiks kopā ar ģimeni un daba.

Ģimene ir Jūsu spēka avots?

– Jā, ģimene ir mans lielākais spēka avots un dzīves bagātība. Kopā ar vīru Alvi audzinām trīs brīnišķīgas meitiņas – Viktoriju, Gabrieli un Martu. Abas vecākās meitas mācās Mārupes pamatskolā, bet jaunākā apmeklē pirmsskolas izglītības iestādi “Lienīte”. Mums ļoti patik pavadīt laiku kopā, doties izbraucienos un iepazīt Latviju. Skolotāja profesija sniedz lielisku iespēju vasarā vairāk laika veltīt ģimenei. Tāpēc šovasar daudz ceļojam un baudām kopā būšanu. Ļoti bieži dodamies uz Latgali. Šobrīd ir arī kapusvētku laiks. Svētkus parasti svinam kopā ar radiem, saglabājot un nododot bērniem latgaliskās tradīcijas. Uz Tilžu sanāk aizbraukt retāk nekā agrāk. Mana audžumamma tagad raugās uz mums no mākoņa maliņas, un māja ir palikusi tukša. Vairs nav tā cilvēka, kurš vienmēr sagaidīja ar smaidu, siltumu un mīļiem jokiem. Viņas ļoti pietrūkst, taču atmiņas par viņu dzīvo sirdī un māca novērtēt ģimenes nozīmi ik dienu.

Kā raugāties uz dzīvi un cilvēkiem, ko esat sastapusi?

– Esmu pateicīga par visu, ko dzīve man ir devusi – par cilvēkiem, kuri mani audzinājuši, par ģimeni, kas ir mans lielākais spēks, un par darbu, kas sniedz iespēju katru dienu būt līdzās bērniem viņu izaugsmei. Lai arī šobrīd dzīvoju Mārupē, manas saknes vienmēr būs Tilžā. Tur iemācījies darba tikumu, cieņu pret cilvēkiem un milestību pret savu zemi. Īpaši bieži domās atgriežos pie savas audžumammās, kuras dzīves gudrība un stiprums joprojām mani pavada ikdienā. Ticu, ka cilvēka bagātība nav mantās vai amatos, bet gan ģimenē, labos darbos un atmiņās, ko atstājam citu cilvēku sirdīs. Tāpēc cenšos dzīvot tā, lai mani bērni un skolēni redzētu, ka ar darbu, neatlaidību un labestību var sasniegt daudz. Novēlu ikvienam novērtēt savas saknes, būt kopā ar saviem mīļajiem un nekad nepazaudēt ticību sev.

R

Rēzeknei – 741!

Rēzeknes pilsētas svētki no 31. jūlija līdz 2. augustam

Visos pasākumos ieeja bez maksas (izņemot tos, kur tā ir norādīta).

“7 pakalnos 41 jāvārds RĒZEKNEI”

Piektdiena, 31. jūlijs:

➤Nacionālo biedrību kultūras namā (Atbrīvošanas alejā 97).
18.00 teātra “Joriks” koncertuzvedums “740 un 1 leģenda”. Skanēs smieklī, dziesmas, joki! Pilsētas svētkiem par godu kopā ar aktieriem, režisoriem tiks saskandinātas šampanieša glāzes! Pasākuma valodas – latviešu un krievu. Vietu skaits ir ierobežots. Maksa – 20 eiro.

➤Pie Rēzeknes pilskalna (Krasta ielā 33).
18.00–21.00 Rositten amatnieku ciematīnš (vadītājs Edgars Provejs).
18.00 ciematīņa vārtu atvēršana: amatnieku darbnīcas, paraugdemonstrējumi un tirdziņš. Piedalās: “Kraukļu mōls”, SIA “Kristāla kurbīte”, “Slāņu labumi”, “Apkalnmājas”, Ostapcevu ģimene, “Dainas Dārznieku skola” u.c.

18.10 grupa “BRUOLI I MUOSYS”.
18.45, 19.45 un 20.45 viduslaiku cīņu paraugdemonstrējumi. Piedalās: vēsturiskās modelēšanas klubs “Robeža” (Daugavpils) un vēstures aktivistu un rekonstruktoru biedrība “Kroma kolna bruoliste” (Krāslavas novads).
19.00 keramikas cepļa atvēršana. Piedalās keramikas darbnīcas “Cukrasāta” un “Pīterkolns”.
19.00 TV3 raidījuma “Kūka manai pilsētai” dalībnieku kūku prezentēšana un degustēšana.
21.00 grupa “Dabasu Durovys”.
22.00 grupa “Borowa MC”.
23.30 grupa “Skyforger”.

➤“Olimpiskā centra Rēzekne” laukumā (Stacijas ielā 30).
18.00–00.00 sporta nakts “RĒZEKNE OPEN 2026” 10 gadu jubilejas svinības (vadītājs Armands Klapins).
18.00 sporta nakts svinīgā atklāšana.
18.10 sacensības minifutbolā, miniflorbolā, 4x4 volejbolā, 3x3 basketbolā, 3x3 hokejā un Street handbolā.

20.00–00.00 svētku nakts peldējums. Aicinām visus uz peldējumu brīvdabas peldbaseinā. Atmosfēru radīs fona mūzika, zemūdens apgaismojums un sulīgās smaržas no kafējnīcas “Trīs garšas”. DJ Baldgeezer.
Cenas <https://ocr.lv/pool/>
19.00–23.00 Rēzeknes Jauniešu galvaspilsētas Kultūras karuselis (vadītāji Markuss Strods un Ervīns Ratinskis).

19.00 koncerts “7 pakalnu ritmi”. Piedalās: deju kolektīvs “SOUL CALL” (vadītāja Karīna Kraine), SK “CRYSTAL” (vad. Irina Golovinska, Kristīne Bogdanova, Valeriāna Golovinska), biedrība “Sakurate” (vad. Aleksandra Vilčinska, Jurijs Filimonovs), deju grupa “ZUMBA IN RĒZEKNE” (vad. Olga Balabkina), SK “ATMA” (vad. Irina Tarasova, Laimonis Tarasovs).
20.00 “RideRēzekne” motociklistu paraugdemonstrējumi un konkursi (vadītāja Eleonora Mikijanska).
20.00 jauniešu DJ sets “Remix Open 2026”. Piedalās: DJ Ravy, DJ Dion, DJ Gergor.

➤Latgales vēstniecības GORS iekšpagalmā (Pils ielā 4).
21.00–01.00 gaismu instalācija “GORS gaisma Rēzeknei”.

Sestdiena, 1. augusts:

➤Festivāla parkā un promenādē.
10.00–15.00 tūrisma ideju parks. Kopā sanāks tūrisma galamērķu un tūrisma objektu pārstāvji no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Apmeklētāji varēs smelties radošas idejas un atrast iedvesmu savai ideālajai brīvdienai atpūtai un atklāt maršrūtus visā Baltijā, kā arī baudīt degustācijas un piedalīties meistarklasēs.
10.00–15.00 svētku tirgus un aktivitātes ģimenēm. Mākslinieces Jeļenas Antonovas mākslas studijas “Elen's studio” darbu izstāde “Ziedu noskaņa”, radošās darbnīcas, atrakcijas u.tml.

➤Skvērā pie baptistu lūgšanu nama (Atbrīvošanas alejā 67).
11.00–15.00 labsajūtas festivāls. Aktivitātes bērniem: veselīgā uztura cirks, lielo burbuļu pūšana un citas sportiskas aktivitātes. Aktivitātes pieaugušajiem: glikozes, holesterīna un asinsspiediena ekspres testi; ķermeņa kompozīcijas izvērtējums, izmantojot bioimpedances svarus.
11.00 pasākuma atklāšana un reģistrācija.
11.00–14.30 aktivitāšu rallijs komandām.
13.00–14.00 gatavošanas meistarklase kopā ar uztura speciālisti. (ESF projekts “Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu organizēšana Rēzeknes valstspilsētā” (Nr. 4.1.2.2/1/24/I/028).)

➤Latgales vēstniecības GORS iekšpagalmā (Pils ielā 4).
12.00 Latgales Retro Auto Moto kluba 10 gadu jubilejas svinības (retro transportlīdzekļu izstāde, aktivitātes ģimenēm, konkursi), vadītājs Jānis Pampe.
13.30 koncerts “Oranžā brīvdiena Rēzeknei, bigbendam un balsīm”. Piedalās Rēzeknes bigbends un Rūta Dūduma-Ķirse. Mākslinieciskais vadītājs Lauris Amantovs.
14.30 uzstājas Diona Liepiņa un Rēzeknes Oranžais koris.

➤Festivāla parkā (Pils ielā 7).
18.00 Rēzeknes iestāžu un organizāciju svētku gājiens “Rēzekne kadrā” (pa Atbrīvošanas aleju no 18. novembra ielas līdz Festivāla parkam).
18.00 svētku uzrunas un Rēzeknes pilsētas himna. Piedalās sieviešu koris “Medicus” (vad. Anda Lipska, Lāsma Zunda, Danuta Kārklīniece). Vakara vadītāji Oskars Lustiks un Jānis Pampe.
19.00 lielkoncerts “Nekur nav tik labi kā mājās”. Koncertprogramma ar Maestro Raimonda Paula dziesmām. Piedalās: Igo, Jānis Paukštello, Kārlis Būmeisters, grupa “Dzeguzīte”, MC orķestris, Brigita Reisone, Paula Saija.
20.30 motoparaplānu gaisa šovs. Piedalās Latvijas motoparaplānu komanda “Adrenalīns STORM RIDERS”. (Paraplānu lidojumi notiks tikai labvēlīgos laikapstākļos – bez nokrišņiem, ja vēja ātrums nepārsniegs 5 m/s.)
21.00 grupa “EL ALMA”.
22.00 grupa “Quest Pistols” (Ukraina).
23.30–00.30 grupa “Dzīli Violets”.
24.00 svētku salūts.
00.30–02.30 svētku DISKO ar DJ Nonserious.

➤Skvērā pie baptistu lūgšanu nama (Atbrīvošanas alejā 67).
19.00–20.30 dzīvo skulptūru šovs “Kino stāsti”.

Piedalās biedrība “ART MARKET”. Mākslinieki Svetlana Skačkova-Marčenko un Anna Madžule.

➤Latgales vēstniecības GORS iekšpagalmā (Pils ielā 4).
21.00–02.00 gaismu instalācija “GORS gaisma Rēzeknei”.

Svētdiena, 2. augusts:

➤Restorānā ZĪDS, Latgales vēstniecībā GORS (Pils ielā 4).
11.00 rožu brančs (jeb vēlbrokastis). Galdiņu rezervācijas pa tālr. 64633303. Cena 35 eiro, bērniem līdz 15 gadu vecumam 15 eiro, bērniem līdz 5 gadu vecumam – bez maksas.

➤Pie Latgales Kultūrvēstures muzeja (Atbrīvošanas alejā 102).
11.00 ģimeņu parāde “Pasakainais karnevāls”. (Pa Dārzu ielu no Dārzu ielas 17 līdz Rēzeknes Kultūras un atpūtas parkam.)

➤Kultūras un atpūtas parkā (Raiņa ielā 29a).
11.30 bērnu diena un aktivitātes ģimenēm. Vadītāja Daira Lāce. Lielais ģimeņu pikniks, mākslinieces Jeļenas Antonovas “ART Studijas” audzēkņu darbu izstāde “Mūsu pilsēta Rēzekne”, radošās darbnīcas, piepūšamās atrakcijas, vizināšanās ar ponijiem, sejiņu apgleznošana, princešu frizūras, tirdziņš, fotozona u.c.
11.30 ģimeņu defilē.
12.00 šova programma bērniem “PERFAM” un Lielais Transformera robota šovs.
12.45 ģimeņu parādes dalībnieku apbalvošana.
13.30–14.30 krāsaino putu šovs. (Vēlams līdzī nēmt maiņas apģērbus.)

➤Rēzeknes Dieva Žēlsirdības Romas katoļu baznīcā (Atmodas ielā 10).
15.00 Svētā Mise par Rēzeknes pilsētu un iedzīvotājiem.
16.15 Kaspara Zemīša solokoncerts.

➤Rēzeknes Zaļajā sinagogā (Krāslavas ielā 5).
17.30 sinagogas 10 gadu jubilejas svinības. Apsveikumi, atjaunotās ekspozīcijas, sinagogas sakrālās un kultūrvēsturiskās bibliotēkas atklāšana, grupas “Latgales klezmeri” koncerts, ebreju ēdienu degustācijas.
(Projekts “Rēzeknes Zaļās sinagogas ekspozīcijas satura pilnveidošana, Nr.2026-23”).

➤Rēzeknes Jēzus Sirds Romas katoļu katedrālē (Latgales ielā 88):
19.00 koncerts “Simfonija un improvizācija”. Piedalās Rūdolfs Stikuts (ērģeles) un Harijs Ločmelis (trompete).

➤Rēzeknes Svētās Trīsvienības evaņģēliski luteriskajā baznīcā (Raiņa ielā 4)
20.30 koncerts “SOĻI”. Piedalās duets “Mediante” – Zane Rozenfelde (balss) un Māris Rozenfelds (akordeons).

Pilsētas svētkus rīko pašvaldības aģentūra “Rēzeknes Kultūras un tūrisma centrs” sadarbībā ar pašvaldības iestādēm, sabiedriskajām un nevalstiskām organizācijām, uzņēmējiem.

Pārdod		Dažādi	
Pārdod 1-istabas dzīvokli Balvos. Tālr. 26164632.	Dējējvistas, jaunputni. Tālr. 29424509.	No akas līdz mājām ierok ūdensvadus, pieslēdz un izvada kanalizāciju. Pieved smilti, granti, šķembas, melnzemi. Tālr. 25685918.	Smalcinām ganības un plavas, plaujam zāli ar trimmeriem. Tālr. 29165808.
Pārdod visa veida nomales, malku un zāģmateriālus. Tālr. 25609841.	Skaldīta malka. Cena 37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem (sausa, maisos). Tālr. 25543700.	Pļavu smalcināšana, 50 EUR/ha. Tālr. 26314341.	Dūmvadu, dabisko ventilāciju, apkures ierīču, dūmeju apsekošana, tīrīšana, remonts, izgatavošana, mūrēšana, oderēšana, uzstādīšana. Dūmu detektori. Tālr. 22363236.
Pārdod grieztu, skaldītu malku ar piegādi. Pieejama arī sausa malka. Tālr. 29196108.	Pārdod īpašumu – pusmāju Balvos, Lauku ielā 23-2. Ir saimniecības ēka, garāža un zeme. Tālr. 26577113.	KAPU LABIEKĀRTOŠANA. VEIC VISUS KAPU APSAMNIEKOŠANAS DARBUS. TĀLR. 27873800.	Dažāda pielietojuma ēku un telpu remontdarbi. Santehnikas, elektroapgādes u.c. darbi. Tālr. 26374897.
Pārdod kārtīgi sakrāmētu lapu koku malku. Tālr. 25442582.	Pārdod skaldītu malku, ir sausa. Tālr. 26550272.	LOGI DURVIS Tālr. 26343039 www.balvulogi.lv	 “Vaduguns” redakcija lēti pārdod lietotus DATORGALDUS. Tālr. 29360850.
Z/S “Gračuļi” pārdod dējējvistas, jaunputnus. Tālr. 29186065.	Pārdod labas šķirnes 4 mēnešu piena teli. Tālr. 26120397.		

